

ZOL-BOKONZI-MEMISA

De samenwerking tussen het ZOL, het ziekenhuis van Bokonzi en de ngo Memisa in het kader van het project Ziekenhuis voor Ziekenhuis bestaat inmiddels 15 jaar. Sinds 2004 schenkt het ZOL structureel 20.000 euro per jaar aan het fonds voor Bokonzi. Via acties en schenkingen van medewerkers, artsen en sympathisanten komt daar gemiddeld 25.000 euro per jaar bij. Belangrijk initiatief is bijvoorbeeld de jaarlijkse, tweedehands boekenverkoop in de inkomhal van het ZOL.

De federale overheid doet nog eens 90 tot 100.000 euro bovenop het bedrag van het ZOL in het kader van ontwikkelingssamenwerking, zodat het totale jaarlijkse bedrag voor het ziekenhuis van Bokonzi ongeveer 150.000 euro bedraagt. Dit is een mooi bedrag, maar minder dan 1 euro per inwoner per jaar. Het blijft steeds afwegen welke gezondheidsproblemen prioritair dienen aangepakt te worden.

A photograph of three children in a small, dark-colored boat on a river. The child in the foreground on the left is smiling and holding a wooden pole. The child in the middle is looking forward. The child in the background on the right is smiling and holding a wooden pole. The background is filled with tall green reeds. The text is overlaid on the bottom half of the image.

SAMENWERKING TUSSEN HET ZOL, HET ZIEKENHUIS VAN BOKONZI EN DE NGO MEMISA BESTAAT 15 JAAR

In het voorjaar 2019 gingen dr. Guy Coppens en zijn echtgenote op Congo-missie naar het ziekenhuis en de gezondheidsregio van Bokonzi. Dit om een bezoek te brengen aan het zopas gerealiseerde gezondheidscentrum van Bonyanga, een afgelegen gebied op 1 tot 2 dagreizen van het ziekenhuis. Maar ook om prospectie te doen en voorbereidingen te treffen voor nieuwe en op til staande projecten.

Ziekenhuis

Dr. Coppens is één van de grote bezielers van de samenwerking 'Ziekenhuis voor Ziekenhuis' tussen het ZOL, de ngo Memisa en Bokonzi. Hij getuigt opgetogen over de staat waarin het ziekenhuis, inclusief de infrastructuur, momenteel verkeert dankzij de steun die permanent geleverd wordt door het ZOL-fonds. Een technische ploeg van 8 personen staat in voor het onderhoud. "Maar het kan altijd beter," vindt hij. "Positief is dat het paviljoen voor Pediatrie zopas gerenoveerd en opgefrist werd en voorzien van muskietennetten, met dank aan de steun van basisschool 't Paleis in Diepenbeek."

En de projecten lopen verder. Intussen zijn er plannen om houten woningen te bouwen op de ziekenhuiscampus voor de verpleegkundigen die er werken. Momenteel wonen de meesten nog in lemen hutten. Water en elektriciteit worden aangevoerd vanuit het ziekenhuis wanneer mogelijk. Dr. Coppens plant een overleg met de lokale boeren om te mogen beschikken over de vele boomstammen die her en der in de velden verspreid liggen. Zo ja moet een rollende schrijnwerkerij aangekocht worden om de bomen tot planken te zagen.

Ander belangrijk project is de implementatie en opvolging van strikte ziekenhuishygiënische maatregelen zoals handen wassen en het goede gebruik van disposable naalden, alcohol en

“

Onze projecten en studiebeurzen met betrekking tot opleiding zijn zeker succesvol. De laatste vijf jaar zijn er steeds nieuwe krachten bijgekomen die intussen allemaal actief zijn in de gezondheidszone van Bokonzi.

dr. Guy Coppens

GEZONDHEIDSZORG

Bokonzi ligt in de provincie Sud-Ubangi (vroegere Evenaarsprovincie) in Noord-West Congo. Deze provincie is opgedeeld in verschillende gezondheidszones, waarvan Bokonzi er één is. De meeste mensen leven er nog steeds in grote armoede en hebben geen basisvoorzieningen zoals drinkbaar water, elektriciteit, vervoer en goed onderwijs.

Dankzij de goede samenwerkingen met partners zoals de ngo Memisa is de (volks)gezondheidszorg redelijk, maar 'armoedeziektes' tieren nog weelderig. Het gaat hierbij om malaria, tuberculose, melaatsheid, slaapziekte en soms zelfs nog kinderverlamming ondanks beschikbare vaccins.

In sommige streken is ondervoeding opnieuw in opmars, vooral bij kinderen onder de 5 jaar.

BEVOLKING

De gezondheidszone Bokonzi telt 260.000 inwoners. De bevolking blijft verder aangroeien. Om een verdere bevolkingsexplosie in te dijken worden nu ook fondsen voorzien voor familieplanning.

De bevolking is zelfvoorzienend en leeft van haar velden, van de visvangst en de jacht.

Het gebied is 7.200 km² groot. Voor dit gebied zijn er vijf artsen, 1 ziekenhuis (160 bedden) en 20 gezondheidscentra.

“

Elke keer als ik in Bokonzi ben, tonen de mensen hun dankbaarheid voor de ondersteuning die we bieden.

dr. Guy Coppens

handschoenen. "Het belang hiervan wordt nu ook door de lokale zorgverleners hoger ingeschat sinds Ebola meer dan 2.000 slachtoffers gemaakt heeft in het oosten van Congo, maar ook reeds in de brede regio rond Bokonzi is opgedoken," aldus dr. Coppens.

Beursstudenten

Via het fonds wordt ook heel wat geïnvesteerd in de opleiding van verpleegkundigen, laboranten, artsen e.a. Goede krachten worden geselecteerd in de scholen en voor opleiding naar Gemena en Kinshasa gestuurd omdat het niveau van de opleiding daar beter is. "Onze projecten en studiebeurzen met betrekking tot opleiding zijn zeker succesvol. De laatste vijf jaar zijn er steeds nieuwe krachten bijgekomen die intussen allemaal actief zijn in de gezondheidszone. Ik heb er ook vertrouwen in dat de huidige artsen in opleiding voor de continuïteit in de

komende jaren zullen zorgen. Het is vaak heel erg moeilijk om artsen te houden in Bokonzi. Wanneer ze voldoende ervaring hebben, vertrekken velen naar de steden, op zoek naar betere levensomstandigheden".

Bonyanga is een afgelegen moerasgebied in Bokonzi dat bewoond wordt door het watervolk. Met het geld van het ZOL-fonds werd er een gezondheidscentrum met kleine operatiezaal en verlichting met zonnepanelen gebouwd, ter vervanging van de kleine gezondheidspost die er was. In het nieuwe gezondheidscentrum werd één van de beursstudenten als verpleegkundige tewerkgesteld. Hij werd ook opgeleid om keizersneden uit te voeren. Dr. Coppens: "Voor dringende keizersneden is het ziekenhuis immers veel te ver weg, hetgeen vaak levens heeft gekost."

Deze verpleegkundige kan zich ook van

Bonyanga naar Maleke verplaatsen, de verste gezondheidspost in de zone van Bokonzi, nog eens 3 uur verder met prauw en motorfiets. Er is voorzien om ook in Maleke een aangepast gezondheidscentrum te bouwen. Dr. Coppens was vorig jaar al ter plaatse voor de voorbereiding van het project.

Dr. Coppens: "Elke keer als ik in Bokonzi ben, tonen de mensen hun dankbaarheid voor de ondersteuning die we bieden. Ik hoop dat ze in de toekomst meer en meer zelfstandig kunnen worden. Jammer genoeg zijn ze voor hun gezondheidszorg nog steeds afhankelijk van buitenlandse steun omdat de Congolese overheid hier ruimschoots onvoldoende voor instaat." ■

Meer info: www.zol.be/bokonzi